د لمبو کلی

د شعرونو مجموعه

Ketabton.com

اسدالله «زمری»

کال 2000/۱۳۷۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم	: د لمبو کلی
شاعر	: اسدالله زمری
د چاپ تاریخ	: ۱۳۷۹
لمړی چاپ	: ۱۳۷۹
تیراژ	: ۵۰۰ جلد

اهداء

زما سوځېدلو کلیوالو ته !

د انټرنیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : مړوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

سګروټې

دزړه تنور کې مې سګروټې دي بليږی پسی
په سر پرتې مې درنې ګټې دي درنيږی پسی
د وخت څپېړی راوريږي مې د روح په رخسار
په تن راوښتې راته ختې دي پلنيږي پسی

92/10/26

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه او کرکه

دژوندانه د ترخو زهرو....

له سرو وینو ډک دي !

دزمانې د کړاوونو په منګلو کښې ښکیل،

چې د دې سوې ګوګل تنګ محیط ئې لا ښکیکارډي

ورته حیران یمه زه

چې دي یوه موټې دغوښو اورګونو ټوټې،

ټولې نړۍ نه لا درنه او ستره

له ښو او ښکلو سره،او له بدیو ځینې

څنګه دا ستره مینه؟

څنګه دا لویه کرکه؟

سره یوکړې او ځای کړې ئې ده خپل زړګي کې؛

پدې وړوکي ځای کې.

ورته حیران یمه زه؛

ورته حیرانه نړۍ....

۲/۱۴/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجرت شپه

خدایه څومره دی اوږده د غم دا شپه شوه

له پیرۍ نه ئې اوږ ده هره شیبه شوه

ورته عمر د عیسی زغم د یونس را

چې مې ډکه د زړګې د زغم کاسه شوه

۹۳/۸/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

اور پری بل ؤ له پخوا نه خو اوس سکور شو

د نیستي غربئی په درست جهان کی خپور شو

تول د مرگ او بد بختی فریاد فریاد شو

خوږ وطن می، دی خوارږه ولس ته گور شو

۲۲/۸/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان مهاجر

لــه وطـن نـه لـری پـروت یـم لـکـه مـړي

د غـمـونـو تـور تـوفـان پـه مـخـه کړي

شی هر قدم چي ږدم غزي می په پښو

یتړی د غربت د ژوندون بار کړم ستړی

۲۲/ ۸/۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان ولس ګریګه

د کاله په انګړ کـې راتـه مـرګـی شــــو

د کـلــو د سـر د ښـمـن مـې سـکـنـــی شــو

نه مې وس د کوم پاخون شته، نه د ناستې

د وطـن هـر يـو قـدم مـې تـورلـوګــی شــو

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طاعون په کام کې

نه د مرګ د پنجو ښکار شوم نه ژوندی یم

د وطـن د کنډوالو یو تـور کودی یـم

د غربت د طاعون کام کې یـم لـویـدلـی

په دې لوی جهان کې تولو ته پردی یم

۸/۲۲/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

په وطن مو راخپره توره و باده

په هر کور کې ده د مرګ او ویر ژړا ده

د نوکرو نوکران مو باداران شول

خدایه دا مو بیا د کوم جرم سزا ده

۹۳/۸/۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنه!

داد دځمکې په سر جوړ جنت:آلمان کې

لکه پروت چې یم دغم په تور زندان کې

نه غریبي یې لیدو ته زما سترګې

همیشه دی یم وطنه په آرمان کې

دتا مینې مې په ټول بدن ،اوربل کړ

دسوز چیغه مې خوره شوه په آسمان کې

ستا په یاد مې دزړه وینې و هې داري

راته سوزي مې هډونه ستا هجران کې

چې به نوم دخپل وطن وربانده کیږدي

داسې ځای به پیدا نه کړې ټول جهان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

خلیفه کړ تا پخپله په جهان کې
تا اشرف المخلوقات کړ په قرآن کې
اوس چې سوځي تل درنګ، نژاد توپیر کې
دا دي څه نفرت ګډ کړي په انسان کې
ورور دي وواژه دورور په لاس په کرکه
دا وحشت خو مونده نه شي په حیوان کې
چې دي ورک کړ دنیستۍ په تور ګرداب کې
څه ګناه دي وه لیدلې په افغان کې
که دي جوړ زما وطن ځیني دوزخ کړ
ما کړه ښخ دد دي دوزخ په ګورستان کې

۹۳/۸/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو تکل

تودې اوښکې مې له سترګو وهی داری
بــنــدوی ئې نشــی هیڅ د بڼو باری
د نــظــر بــه مــخ پــردې راته راکاږی
راتــه ښــئــې دوطــن دتــلــلو لاری

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزماني ناخوالې

که هر څومی دژوند شپې ورځې شی تیرې

ناخـــوالـــې دزمـــانې مې نه شی هیرې

نـــه سکون کـــې په قراریم نه سفرکې

نـــه پـــوهـیـــږم چې وتـــښتمه چیرې

مرګ نـه نه لرمـه ویره هـــیڅ قسـم دې

چاپـیـر کړی یم دژوند دساتو ویـرې

دوطن خوږوالـی اوس راته څرګنـد شو

دغربـت بلا چی شوی رانه چاپیــــرې

دخـپل وران وطن ایره به پری ورنکړم

که هر څو مره شی ښکلاوې دلته ډیرې

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن په یاد

که مې نصیب شي یو ځل بیا کله دیدار د وطن
غیږ کې به کښیکاږم هر بوټی او خار د وطن
د بل په ملک کې که جنت وي شپه مې نه تیریږي
د نورو قصر نه بهتر دی تور مزار د وطن
ترڅو به سوزم د غربت په تناره: المان کې
خدایه او به مې کړې په بوټو د ګلزار د وطن
ښکلی وطن، مغزور ولس مې نن تالا والا شو
ورک شو هغه چې ئې اخیستی دی ازار د وطن
زړه راته وائې چې ځه والوزه په غرو، رغونو
ګوندې پیدا کړې سر د روکي چیرته لار د وطن
ای د ملکونو خدایه !ای د دې دنیا مالکه !
کله به یو کړې د افغان ولس په کار د وطن ؟

۹۳/۹/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته او هلته

دلته چې وینم ټول وطن دی په ګلونو کې ډوب
یاد ته مې راشي خپل هیواد چې دی سرو وینو کې ډوب
دلته اسمان ته د ختلو تکلونه کیږي
زما ولس د شهیدانو په قبرونو کې ډوب
دلته د ژوند لپاره هڅې کیږي شپه او ورځ کې
هلته واړه زاړه، ځوانان دي ټول مرګونو کې ډوب
دلته مقام نه د انسان ستره نمانځنه کیږي
هلته هر څه دي د وحشت په تورتمونو کې ډوب
دلته ځاریږي، یو د بل نه تش د «میني» په نوم
هلته دوه ورونه په کینو او نفرتونو کې ډوب
کله به ورسیږي پای ته د افغان غمیزه؟
کله به هم زمونږ هیواد شي سرودونو کې ډوب

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

آشنا

ته مې يې د مينې الهه ته مې مولا د زړه
ته يې تلوسه زما او ته مې يې ، سودا د زړه
ته د محبت د باغ ګلونو ته د رنګ جلوه
ته مې يې د ژوند بهانه ، ته مې مسيحا دزړه
ته ښکلی نغمه يې چې د روح په ګوتو جوړه يې
ته يې ترنم ، ته ترانه ، ته مې غوغا دزړه
ته د کوه قاف پری او ته يې د جنت حوره
ته مې د خوښيو جام او ته مې يې سوما دزړه
تا ته دی خوښۍ شی ددنيا او د عقبی نصيب
ته چې مې په غم د زمانې کې ئې اشنا د زړه

۱۹۹۳/۹/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنت او دوزخ

دې آزادۍ ته خپل زندان ښه دی
له دې ګلشن نه خپل ډېران ښه دی
که جرمني دی د دې ځمکې جنت
ترینه دوزخ: افغانستان ښه دی

۱۹۹۳/۹/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیشې خوند

ځان مې په خم کې د شرابو لمبول غواړم
دا ډېر غمونه د دنیا لږ هیرول غواړم
د عمر تږی، د زمان د دښتو ستړی کوچی
یو ځل مې ژوند کې د غه تنده ماتول غواړم
ځینو ته یو څاڅکی شراب هم د کاسو ځای لري
زه یې موجونو کې د خپل سر آزمویيل غواړم
یم له ساقي نه پوروړی د شرابو یو جام
د بل له پاره یې د ځان مریې کول غواړم
خمار ځپلي ته معلوم دی سچه خوند د نیشې
د زړه په ژبه د مغزونو پوهول غواړم
سترګه د جام که د مینا لاری ته تکه سره شوه
زه یې د سرو شونډو خندا کې ښکلول غواړم
کومه نغمه چې خدای ځای کړې د ښیښې په خوله کې
د احساس غوږ باندی یې روح ته اورول غواړم
د سرو شرابو لږ غندل هم نا پوهي ده ډیره
هوښیار سړی یمه په سر یې اړول غواړم

۱۹۹۳/۹/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته او دلته

هلته له هری خوا باران غوندی مرگونه اوری
دلته چې هر لوری ته گوری سره گلونه اوری
هلته لمبی او لوگی خیږی د افغان له کوره
دلته فضا ،ځمکه ، اوبو باندی عطرونه اوری
هلته د وینو تور سیلاب دی ټول ولس اخیستی
دلته اختر دی، د ژوندون ښکلی رنگونه اوری
هلته د اوښکو په توفان کې یو ولس ډوبیږی
دلته کوڅه په کوڅه، کور په کور خوندونه اوری
هلته توپک غرېږي ، ژبه د انسان گونگه ده
دلته د سولی سیوری خپور دی سرودونه اوری
هلته کړیږی انسانان د جنگ په سره دوزخ کې
دلته په دې دنیا هم واړه جنتونه اوری
هلته نازل هم د خالق هم د مخلوق غضب دی
دلته د قهر پر ځای هم د خدای رحمونه اوری
هلته سوځیږی د کلتور پښی د جهل اور کې
دلته د شرق له وریځو جوړ لوړ فرهنگونه اوری
ای د افغان ستره ملته لږ را وخوځیږه !
په تا د پلار او د نیکونو پیغورونه اوری

۱۹۹۳/۹/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وحشت دیو

دا څه حالت دی چې دې نوی چنګیز راوسته په کور د افغان
دیو د وحشت دی یاغی شوی په هر لور د افغان
هر څه تالا کړل ددې سپینې بلا سرو لاسونو
ګور کې نا ارامه دی هر پلار او هره مور د افغان

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه سوز

که مې یوه شیبه د زړه سوز کوم قلم وا خلی
لکه د شمعی به اور، سر نه تر قدم وا خلی
چې هم جهان ، هم مې جانان له ځانه ورټلم
څوک به زما له اوربو دغومره دروند غم وا خلی
یو ځل به نه شی د مراد غوټۍ ګلونه کله
د ژوند نیالګی که مې د غم له اوښکو نم وا خلی
د حوادثو توفانونو مې کړه کړله ملا
څراغ د عمر به مې څنګه تاب او دم وا خـــلی
د حسرتو پنجې به راکاږی مرئ د امید
د زمانی دیو چې مې هیلو ځـینـې دم وا خلی

۹۳/۹/۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت اوښکه

او ښکه د حسرت چې د غم سترګې نه جدا شوله
سوز ته د زړګي یې په ژړا خپله ژړا شوله
و دریده، وریېږدیده، وښوئېده خاوروته
سترګو د احساس ته د ماتم د مخ ښکلا شوله
عمر ته یې، نیم نفس ،خندلو ته خوله جوړه کړه
شوندې یې ترلې وی چې لاړله فنا شوله
جوړه ترانه شوه د بسل مرۍ کې بندوه
ښکلې دردانه شوه د صدف د زړه بلا شوله
پټې تویوه اوښکې زمریه د ګوګل تل ته
اور به ورنه واخلي که خبره تری دنیا شوله

۹۳/۱۰/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه

سره اوښکه د غم وم چې په مخ د دنیا پریوتم
پرخه د سحر شومه په غرو او صحرا پریوتم
یو سوی فریاد وم له دردمن زړه نه را پورته وم
دود د اوسیلو شومه په مخ د رڼا پریوتم
مات ساز د ماتم وم د ویر کور کې غرېدم غلی
سوز د غمجن زړه شوم په لیمو د ژړا پریوتم
هیره افسانه وم له غوږونو او له خولو پاتی
پته خزانه شوم وران انګړ کې د چا پریوتم
لوند خیری ګریوان وم د زخمي ټټر په وینو سور
خیری لنګوټی شوم په اوږو د ګدا پریوتم
زه د مات بانه په خیر اغزی د چا د سترګو وم
تور لا چي لونګ شوم، خو اوربل نه جدا پریوتم
بخت دی که تقدیر او که خالق مې څوروی څله؟
غیږ کې د جانان که بی خبر له عقبا پریوتم
مست ګرځي یارانو د خوښیو پیمانې په لاس
خیر دی که زه لاړم په پنجو د بلا پریوتم

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مینه

جانانه راکړه د سرو شونډو پیمانه په مینه
چې کړمه هیره د غمونو زمانه په مینه
د شونډو جام کې دی د مینې شراب راکړه په خوند
د حسن شمعې چې دې شمه پروانه په مینه
راکړه عسل د خوږو شونډو درنه وګرځمه
راته مې ماته کړه د تریخ ژوند زولانه په مینه
مست مې کړه داسې چې خوبیو کې شم ډوب له شوقه
څو درته واوروم د مینې ترانه په مـیــنــــه
راکړه چې ماتې نه کړم بیا کله توبې له میو
څـوپاتې نه شي د شرابو بهانه ، پـه مـیــنـه
ته یې شراب،ته یې د بنګو پیاله ، ته یې سوما
د تا له پاره یم دیره په میخانه پــه مـیــنــه

۱۰/۱۵/۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری

ستا د مینې په هر خم کې ډېر سوزونه، ډېر خوندونه
ستا د حسن په جلوو کې، سرې سکروټې-انګارونه
ستا د قهر په انګار کې، د عاشق د سوځیدو اور
ستا د ناز په لطافت کې د وریښمو خروارونه
ستا د مخ د رنګ په باغ کې، د ګلونو باغچې ټولې
ستا د زلفو په تیارو کې، توری شپې او تورتمونه
ستا د سترګو په ګردش کې،د دنیا د خوځیدو راز
په ښکلا کې یې ویدې دې هوسۍ ګانې، نرګسونه
ستا د غاړې له مینا نه، د مینا غاړه ده ماته
ستا د قد په رسایۍ کې ټولې سروې-شمشادونه
ستا د غبرګه ولولو نه، زما روح ته آرام راشي
ستا د سرو شونډو په خوند کې دي سوماوې، شرابونه

۹۳/۱۰/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

برخه

د خوښۍ برخه کې مې غم ولېږه
ما غمځپلي ته همدم ولېږه
بل چا ته نه ټيټېږي لويه خدايه
زما سجدو ته يو صنم ولېږه !
له وچ ګوګل نه مې لمبې جګېږي
لږ يې تسل: د اوښکو نم ولېږه
د زړه داغونه بل علاج نه لري
ورته د خپل وصل ملهم ولېږه
ستا د هجران لحظې کلونه ښکاري
يا خپله راشه ، يا لږ زغم ولېږه
چې مې د ژوند اسره د تا مينه شوه
اوس يې بقا ته خپل کرم ولېږه

۹۳/۱۰/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیبې

ځومره شوې اوږدې د انتظار شیبې
ورکې شوې تیاروکې د سهار شیبې
وصل که هجران که دواړه سوځي ما ؟
کومې دي خاونده د قرار شیبې ؟!
محوه دې وم زه ، په تلو دې پوه نه شوم
ځومره دي خوږې وې د دیدار شیبې
ما درته د زړه دراز ویل غوښتل
لاړې مې له لاسه د اظهار شیبې
ځو مې دی لیمو کې ستا تصویر تازه
ښکاره راته هر وخت د بهار شیبې
یو ځل که دې بیا په سترګو وینم
ستا د هجر ورځې دي د دار شیبې

۹۳/۱۰/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیند پري

چې مې د او ښکو په موجونو کې پیدا کړلې ته
د سیند پريې وې ما د خپل عشق مولا کړلې ته
د جنت حوره د بش ر په بڼه راغلې ماته
ما د ژوندون و ترورږمیو ته رڼا کړلې ته

۹۳/۱۰/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویره

اوښکې مې په مخ چې د هجران له ویرې غلې ځي
زړه ته مې څه وایې په ګریوان له ویرې غلې ځي
شور د محبت مې دې ساتلی په مغزو کې پټ
کریکه د جنون مې په بیابان له ویرې غلې ځی
سترې شوم لټون کې ستا ثاني مې پیدا نه کړله
سترګی مې په ننګ د دې ارمان له ویرې غلې ځي
تا چې یوه ورځ کله ونه وینم سو ځیږمه
چیغه مې له سوزه تر آسمان له ویرې غلې ځي
اوښکو غمازي کوله ، موړ دی په دیدن نه شوم
تنده د دیدار مې په شریان له ویرې غلې ځي
ویره مې د تا د پاکې مینې رسوایې کې ده
ما رسوا نه ویره په میدان له ویرې غلې ځي

۱۰/۲۷/ ۹۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لمن

د زړه لمن کې مې داغونه پراته
پکې جهان جهان غمونه پراته
د لیونتوب له کاڼو ډکه ښکاري
که دي د تا د مینی غرونه پراته
هری اداء دې دی پرې اور بل کړی
له هره نــازه دې ګلونه پراته
چې مې څولۍ کړله د وصل خیر ته
ورکې د اوښکو امیلونه پراته
اورئې اخیستی دی له خپله لاسه
ورته دي سوي ارمانونه پراته
لږ دی قدم پکی په پام جګوه
دلته د هیلو دي مات زړونه پراته

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرګ ګواښونه

ای د جنت حورې ته که ما باندې نازونه کړی
زړه ته مې پام ساته ،مات د هیلو به مې زړونه کړی
تا چې له غرور نه د لمر تیک په تندي وواهه
خو به را خپاره په دې سوالګرو تورتمونه کړی
تانه که جلوی د پسرلیو رنګ او بوی آخلی
پام ! چې اوسیلي مې د خزان ساړه بادونه کړی
لاس د لوټماری که د زړښت اوږد شو دتا په لور
ماته ځوانیمرګ به ټول د وصل تکلونه کړی
راشه چې امید مې ژوندون په پښو ودریږی
څو به په فراق کې ماته ژوند د مرګ ګواښونه کړی

۹۳/۱۱/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې

کله چې له خاورو سره خاورې مې هډونه شي
هره یوه ذره به ئې ستا راتللو ته ګلونه شي
ګرد زما د خاورو که دې پریوت د رخسار په ګل
خاورو کې به سره ، زما له شرمه رخسارونه شي

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

داد

که سُوری مې له حالاتــو نــه لــړمون دئ

رانــه ورک نــن او ســبــا او که پروندئ

خــوچــې تــه مــې ئې په خواکې زما مینی

له خوښۍ او ځوکالۍ مې ډک ژوندون دئ

۹۳/۱۱/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمبو فوارې

ای بې روحه ، بی احساسه سړې ځمکې !

داسور اور د دې ساتـــلی څـلـه زړه کې؟

فــــوارې بـــه دلمـــبـو وي جوړي کـړې

چې مې مور کښیوته ستا په تیاره تـله کې

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور د مینې سوال

په محشر کې چې ژوندي بیا ټول جهان شي

هر مخلوق لپاره جوړ ستـــر امتـــحان شي

زه بـــــه سوال د خـــپلې مور ور ځنې وکړم

خپله خدای به مې ځواب ته هک حیران شي

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب

په یوه سپرغۍ مې چیغه ځي آسمان ته

په یو وور خوږ وایم اور ورکړم جهان ته

څنګه دود او ایره نـه شو دمور مرګ کې

زه حیران یمـه دا خپل ناتـــوانه ځان ته

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمور په غم کې

ای سیندونو زه له تاسي نه حه غواړم !

ټول شی وچ چې زه دمور په ویر کې ژاړم

که مې ډوبه شوه دنیا اوښکو کې ټوله

زه ګرم نه یم چې ئې په غم له ځانه لاړم

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل کور کې مسافره

مسافره ورنه لاړل اولادونه
شوه یوازې ، لور په لور ئې کړاوونه
نه څوک پاتې شول چې وئې پوښتي حال تری
چې ټکور ئې کړي د زړه ژور زخمونه
نه چې پاکې ئې کړي ترمې ترمې اوښکې
په زخمی روح باندې ئې وا وښتل غمونه
تنګ ګوګل کې ئې نفس په سوځیدو شو
په بیمار بدن ئې راغلل سخت دردونه
په سختیو کې ئې ویلی حوصله شوه
شول ئې بند سوی سینه کې فریادونه
بیکسۍ کې مرګ تری هم حیا ونه کړه
نامردۍ کې ئې پرې وکړل ګوزارونه

۹۳/۱۲/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مور

د دنـــیا غـــمـــونه ئـــې وا چول په زړه کې

زرا غـــزی شول ورته شـــنه په هریو پله کې

د مرګـــی بلا پـــرې نـــه ښـــوده نفس ته

د زړه پاتې ئې شول په زړه، د خولې په خوله کې

۹۳/۱۲/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دعا

تور لـحـد دې څراغانشه زما مــورې

په محشر دې مل سبحان شه زما مورې

جنـتــونه دې پښو لاندې پــراتــه وه

په فردوس کې دې مکان شه زما مورې

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قسمت

ای خاونده ددې دواړو جهانونو
لوغړن کړم دژوندون ډیرو غمونو
بې له او ښکو مې بل څه نه دي لیدلي
کړ مې ستونی څیری ډیرو فریادونو
د ځوانۍ په فصل پوه نه شوم چې کوم وو
یم ګیر شوی د زړښت په عذابونو
زما برخه خوشحالي دی کړه دنورو
کړ نصیب دې زما غم د څو نسلونو
دې انصاف ته زه حیران یمه خاونده
کړ قسمت دی راته ډک له ماتمونو
چې به کله لا رښا په ما دا شپې شي
نور خو وړوند کړمه بی پایه تورتمونو

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا غمونه

څوروي مې د دنیا غمونه څومره ؟
خوځوي مې د زړګي دردونه څومره؟
د غربت په مصیبت کې یم ګیر شوی
سوځوي مې د نیستۍ اورونه څومره؟
د ژوندون خوښۍ مې ونه لیدله کله
ډوبوي مې د وحشت موجونه څومره؟
د دنیا په مخ په توره جامه ګرځم
شرموي مې دعقبا ننګونه څومره؟
نه شوم یار او نه اغیار د چا په ژوند کې
کړوي کې د خپل ځان فکرونه څومره؟
چې به کله لا رسیږي خپل آخرته
دردوي مې هر نفس ، هڅونه څومره ؟

۹۳/۱۲/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطن سوزان

بـــر یـــتـــونـــــو وطـــن وســـوزاوه ږیـــرو او

ځـــه بـــی دیـــنـــــو ځـــه د دیـــن ټـــیکـــه دارانـــو

راخـــپـــــری وی تـــر ځـــو دغـــه تـــوری وریـــځی

بـــاران د تـــودو ویـــــنو ســـور خـــود بـــه اوری

۹۴/۱/۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

شراب

ځکه نوم ور باندې ایښی چا «شراب» دی
چې ترکیب کې یې څه« شر» او یو څه «آب» دی
لا دې شونډو ته ور وړې یو ګوټ نه وی
چې جوړ کړی دې دی شر تللی دې آب دی

۹۳/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوبل زړه

ای خالقه د هــرچا د قسمتونـــــو
ای ویشونکیه د خوښیو او غمونو
راته راکړه یو بل زړه پاتی ژوندون ته
زوړ مې ویلې شو له ډیرو کړاوونو

۹۴/۱/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بر تر بور

هر سحر مشرق په خپلو وینو سور دی
د تاراج او تباهۍ یو بل تنور دی
د مغرب لمن دده په وینو سره شوه
دی یې ستر خوني دښمن او بد تر بور دی

۱۸/۱/۹۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کلی

راشه ته زما د سوی زړه کور به شه
ښکلې هیلې په خپل کلي کې دیره شه
د صدف په څیر به خپلی وینی درکړم
ته زما د آرمانونو دردانه شه

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاشخور

د وطن په تن مې بل د جګړې اور دی
سو ځیدلی د زوی مرګ کې پلار او مور دی
د وحشیانو پاچاهۍ کې هر څه لوټ شول
مجاهد مې د مظلوم ولس لاشخور دی

۹۴/۲/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرله پسې فاجعې

اور دې بل کړ د افغان ولس په کور
څه دې کېوسته بیا تل ته د تورګور
آواره دې د جهان په هره خوا کړ
خدایه څه به لا وروښیئ ته نور ؟!

۹۴/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن پسرلی

پسرلی دی هره خوا ګلان غوړېږي
د رنګونو او ښکلا محشر جوړېږي
زما وران وطن کې ګل او شنیلی نشته
چې د وینو سور باران پرې راورېږی

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

محشر

غږېدلې ده شپېلۍ د ستر محشر
چې وطن شو د افغان زير او زبر
هر انسان دی پکې څو ځلي مړ شوی
هرې لوېشتې نه جوړ شوی دی سقر

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار شوی افغان

خدایه ښنګه دې کړ ، خوار عظیم افغان
چې نوکر شو دایران ا و پاکستان
دوی چې نه نیول هیڅ چا په نوکرۍ هم
دې بې ننګو کړل زمونږه بادارن

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مجاهد له لاسه

دی د سوال کتري ته ناست اوس ستر افغان
ده محتاج کړ د ایران او پاکستان
لعنتونه د تاریخ پری را اوریږي
مجاهد شو بې غیرت او بې ایمان

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطندارته

وطنداره له سوري زړه نه دې جارشم
ستا دهرې سلګۍ سوزته سورانګارشم
دوطن او هر عزیز په داغ کې وسوې
کاشکې ستا ددرد دوا ته لړ په کارشم

۹۴/۳/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اوښکې

د زمان تیارو ته اوراخلی ، رنېږي
دغمو اورته سوځېږي او بلېږي
زما اوښکې بې قیمته دردانې دي
په هر درد کې مې د زړه په حال پوهېږي

۹۴/۵/۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چارګي

بار د ژوندانه مې راته ماته غبرګه ملا کړله
یار مې هم له څنګه شو ګوښه ، راته ئې شا کړله
څه به پّه تودو اوښکو د زړه سکروټې توروم (۱)
کله چا ژړا د لوغړن د تپ دوا کړله ؟!

تورول=لمسول/راویښول

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی ګلبوټي

زمونږ اوښکو سمندر قوی څپه نه لري ؟!
که مو د غم ونه په دې ساحل ریښه نه لري ؟!
ماو یل دنیا به په سر واخلي د جنون په لاسو
خو مو د کریکو سوز د چا غوږ ته اسره نه لري
اوس به یې ایستی وه زوږ بیخ د غم لړلې نړۍ
خو مو توفان د اوسیلیو ولوله نه لري
د ژوندانه لاری ترلې دي زموږ کیږدۍ ته
خو د مرګونو قافله بل ځای دمه نه لري
پریږده چې وسپړي زمونږ د ژوند اغزی ګلونه
زمونږ د ملک سوی ګلبوټی خو نوده نه لري

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سو ځیدرو سوال

کنګل کې و سوځم که په لمبو کې و سوځم ؟
حیران یم چې د ژوند کومو لمحو کې وسوځم ؟
بندي یم ددنیا د ناخوالیو په زندان کې
تر څو ددی تنور د اور څپو کې و سو ځم ؟
دردونه ، حسرتونه ، ارمانونه، سل غمونه
د کوم یو په لمبو د چا ایرو کې و سوځم ؟
خوږلن د محبت کې لوغړن د وخت غماز کړم
ددې کان د یا قوت کومو جلوو کې وسوځم ؟
ته ځه د خیال جهان ته د خیالونو په څپو کې
ما پریږده چې د وخت رڼو لیمو کې و سوځم
که خاوری او ایرې شمه ، وجو د مې پو پناه شي
دیدن ته به د تا ، په تپیدو کې وسوځم
د حسن دې تو فان ته د یو زړه دودول څه دي
راځه چې سر تر پایه یې پښو کې و سوځم

۹۴/۱۲/۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ

ننګیالـیـو تـه خو دغه ژوندون ننګ دی
پـه نیکونو ئې لـه ننګه ګـور هم تنګ دی
غلامان دی شول ځوانان او پیغلی مینځې
د افغان ولسه وخت دی دغـورځـنګ دی

۹۴/۱۲/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنفاق ثمر

افغانانو سره يو کړی خپل لاسونه

سره وشلوی د شرم ځنځيرونه

دنفاق ثمر مو وليدد په سترګو

د دې شوم نيالګې راوباسئ بيخونه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانه پاځه

پاځه پاځه ای افغانه په پښــــو شه !

لړېږه فکر کې د ننګ او د پــښـتـو شه

د دیوانو د داړلو غابښ ورمـات کړه

ژغورندوی د خپل تا تو بې او بچو شه

۹۳/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننی مجاهد

د فساد استاد ، د جهل ښه شاګرد دی
لوی قاتل ، وحشي حیوان او ښه زاهد دی
د پردیو ښه غلام د ځان دښمن دی
ښه یې و پیژنې دا شئ مجاهد دی

۹۴/۱۲/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

ناخوالی دې زما چې په سلګو منلي دي

د تاترخې ګیلې ما په لیمو منلي دي

د وصل د کعبې زیارت د تا چې مې نصیب شو

میرې مې د دې لارې په باغو منلی دي

سفر د ژوندانه کې چې مې ستا سترګې ډیوې دي

تیاری مې د سختیو په سپیدو منلي دي

د تا سلامتیا ته په ورو ورو دودیدل څه دي

ما سول د تا نظر ته په لبو منلي دي

د مینې اندازه دی یو زما زړګی ته لګی

چې غرونه د دنیائی په اوږو منلي دي

له زړه نه دې قربان شم چې زما غمو نو وخوړ

خوښې دې هم زما په مسېدو منلي دي

د هیلو د کاروان جرس د عذر پړه غواړی

رتلي دګناهو په جرګو منلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرب شفق

دا د شرق دو ینو رنګ دی چې د غرب په لمن ښکاري
دا د شرق تالا ګلان دي چې د غرب په لمن ښکاري
د سپیرو میرو په تاو کې ، هلته هره تیږه سوځی
دا د شرق د مټ قوت دی چې د غرب په عدن ښکاري
د باروتو تور لوګی دی ،چې د شرق له کاله خیږی
د لمبو روښانه رنګ دی چې د غرب په ګلشن ښکاري
د جلی د او ښکو موج دی چې بهیږی په دوناو کې
د پا میر د سر شمله ده چې د غرب په بدن ښکاري
د افغان -هندو په وینو هندوکش- ایوریست غرق شول
د کشمیر د نافی بوی دی چې د غرب په ختن ښکاري
د ویتنام- کوریا په تن لا د بمو نو چری خښی
د چیچن- ایران انسان دی چې د غرب په خوږلن ښکاري
ورغلی سره نه دی د عرب د زخم شونډې
د تاجیک- سیلون مړ زوی دی چې د غرب په درشن ښکاري
د راکټو قافلی دي چې روانې دي تل شرق ته
دا د وینو تور امیل دی چې د غرب په ګردن ښکاري
د جنګ اور باندی ئې جوړ کړ ، له دنیا ئېنې دوزخ نن
د ګناه نه ډک جنت دی چې د غرب په وطن ښکاري

۹۵/۱/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرنه

بیا دی په سترګو کې د وصل تلوسې وکره
بیا مې دزړه په سر ، داور بلې لمبې وکره
بیا راته راکړه د ژوندون اوبه د شونډو جام کې
بیا مې د مړو هیلو په قبر ، ولولې وکره
بیا دی د غږ په ترنم باندی عالم ژوندی کړه
د اسرافیل غوږ کې د مینې ترانې وکره
بیا دی رسا ونه د عمر باغ کې وغوړوه
بیا د شمشاد په تن د سره حسرت نودې وکره
بیا د خپاره کړه د ویښتو د ولونو ټول ګلونه
بیا په دنیا باندی د رنګ او بوی غنچې وکره
بیا دی د حسن مرغلرې په نازو وپیېه
په ټولو بیا دی د داغونو قافلې وکره
بیا مې په مینه خواته راشه، بیا مې خپل کړه د ځان
زما په ټول بدن د مینې کلمې وکره
د بې مثاله ښکلا باغ دی تل بهار بهار شه
د وخت غازته په هر ګام کې زولانې وکره

۹۵/۱/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندی مړی

هره هڅه مې رټلې، هره هیله مې ناکامه
هر نظر مې نا منلی، هره مینه مې ناکامه
د نامرادو امیدونو د قبرو په خاورو پروت یم
زه یم خپله ژوندی مړی، خپله مړینه مې ناکامه

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې داغ

د شهید زړه په جنازې باندې مې هیلې ژاړي
اوښکو اخیستی په سرملک دی ستر کې وینې ژاړي
د نامرادۍ د تور خنجر په لاس سوری ،سوری دی
د بیکسۍ د زهرو جام کې ورته مړینې ژاړي
غني کاروان د امیدو یې په رڼا ورځ لوټ شو
شوی تلو سې ئې د مرګي په غم غمګینې ژاړي
د درد له تاوه د سینې قبر کې مړ ، تپیږي
په سوی حال ئې د ځیګر غوښې شوې خورینې ژاړي
خواږه یادونه ئې له سره په ژړا ووتل
د مینې داغ چې په تندي د ماه جبیې ژاړي

۹۵/۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا عرش

د هجران په تروږمۍ کې د تا یاد راته ډیوه شي
د رڼا هره شغله ئې ، د غم زړه باندی نیزه شي
هیروم دی را یادیږې ، تل مې ذهن کې رغړیږې
ستا نا خوالې مې په زړه کې د سره اور بله لمبه شي
د وصال هیله دې لاړه ، لکه تا هغومره لیرې
په کوم زړه به بیا زما ، دې غریبی کورته میلمه شی
یو ځل بیا راشه په مینه ، راته جوړ مې وران جهان کړه
د وفا د عرش له پاسه دې د تا ځلی ښکاره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې حايه خواري

لمر په دوو ګوتو ستا ، چيرې پټېدای نه شی
ځان دې غولوې ولې ، مينه پټېدای نه شي
سل که زړه ته ووائې: لاړه دلدار هيرئې کړه
څوک چې وی د زړه څښتن هغه هيرېدای نه شې

۹۶/۱/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو ځیدل

څه د مینی په خوږلن او انګار وسوم
څه د هجر په لمبو کې دلدار وسوم
چې ژوندون مې لکه شمعه سوځیدل دي
څه به وایم چې مې یار که اغیار وسوم

۹۶/۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجران غم

که را ټول شي ټول غمونه د جهان
بیا هم نه رسیږي غم ته د هجران
زړه کرخت کړي لکه یخ د سلسبیل
ددوزخ په اور کې سو ځوي انسان

۹۶/۱۲/۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

منزل او تسل

ستا د زلفو په هر تار کې هزار ولونه ، هزار زړونه
په کې ورکې کړي زړه لارې ، به کې ستړي شي مزلونه
له کاکل او له اوربل نه دې لوګی شمه ای ښکلې
چې مې دي نظر او زړه ته ،سر منزل او تسلونه

۹۶/۳/۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاج محل

تل دې یاد د شوخو سترګو زما مل دی
چې مې ځاله د خیالونو ، ستا اوربل دی
چې زما د پاکې مینې ملکه شوی
زما زړه د تا د مینې تاج محل دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو افغان ځلمي سلګۍ

ور کتوب مې نه یادیږي ،ځلمیتوب باندې بوه نه شوم
د زړښت په لار روان یم ، دي لرزان مې قدمونه
زما کلي کې تل بل وو د نفرت سوځند اورونه
زما کور ته تل پراته وو د کینې تور ځنځیرونه
زه ویده وم په اغزو کې ،ما پالنګ لیدلی نه دی
زما سر لاندی وه تیږه ، نه بالښت ،نه مړوندونه
زما هره هیله سترې، زما هر تکل نا کامه
زه ناکام یم پیدا شوی چې ناکام مې دي کامونه
سو ځیدل که کړیدل دي،که ژړاوې دي که ساندې
که ماتم دی، که ځګیروي دي،دي زما پخواني ملونه
زه له ګل سره پردی یم، پسرلی ته نا اشنا یم
د خزان ائینه کې وینم ، زه مې خپل ساړه آهونه
خوښۍ څه ده؟خندا څه ده؟ شوق او ذوق څه شي ته وائی
زه د غم په کاله لوی یم ، ما ته مړه دي دا نومونه
څوک خوښیو کې لوبیږي، څوک او سیږي په جنت کې
خو زما یوی سلګۍ ته ، کم دي واړه دوزخونه

۴/۱۵/۹۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې حال

و دی سوم وصال باندی ، دود دی په هجران کړمه
حال د لیونۍ مینې ، څنګه دی بیان کړمه ؟!
نه دی وه وعده پر ځای ، نه دی انتظار تمام
څوک به مې فریاد واوری ، څیری که ګریوان کړمه
نه دی ښاپیری سیالی ، نه هم د جنت حورې
ای د یار یکتا حسنه ! ځان ته دی حیران کړمه
نیم نظر کتو ته دې ، ټول عمر تپیږمه
ستا پوره نظر نه به ، خپل ژوندون قربان کړمه
ته ای د ختن هوسۍ ، مه تریږه زړه نه مې
څو چې دا وحشی زمری ، تاته په فرمان کړمه

۱۹۹۷/۵/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر

ستا یا مې د مینې مرغلره ده
ستا خیال مې د زړه خوږه سندره ده
او ښکه مې له سوزه زړه کې وچه شي
غم کې دې له ټولو مروره ده
کله به له زړه نه راشی سترګو ته؟
دغه مې د ژوند خط او خبره ده
ستا هغه د قهر او عتاب اداء
ماته اوس خوږه او خوندوره ده
زه دې په وصال کې شاهنشاه ومه
اوس مې حال له هر ګدا بدتره ده
دغه د فراق او جدائې حالت
ښکاري چې د چا له بد نظره ده
څو به د ی کړیږی غم کې ځاردې شم ؟
ستا زمری مجنون نه سر ببره ده

۹۷/۶/۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري

ستوري چې دي پټې وي فتنې ښکاري
کله چې وي خلاصې ، پیمانې ښکاري
پټې سرې سکروټې وي بڅو لاندی
وینی راته سری بلې لمبې شکاري
پټی د غوټۍ په شان ښکلا لري
وازی د تازه ګلو غونچې ښکاري
کله چې ویده ئې ته د ناز په خوب
دواړه راته پټې خزانې ښکاري
 څو چې دا دنیا ده ،وي دې تل رڼې
ماته د زمری د ژوند ډیوې ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت

د شرابو خمخانې مې کړلې تشې
که څوانې وه که مستی وه زما بس ده
له پیالو، جام او مینا نه په دنیا کې
ما ته یوه شونده خوږه د لیلا بس ده

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن وږمه

ای د وطن له سترو دښتو نه راغلې وږمې !
لږ راته ووايه زما هغه ختن څنګه وو؟
هغه زما د هيلو ځاله دی ښه وليدله؟
هغه زما د ستر ګوتور، روح او بدن، څنګه وو ؟
هغه انسان چې يې ملکو غلامی کوله
مغرور پښتون، هوښيار تاجيک او ترکمن څنګه وو ؟
هغه تنکي ځلمي په ولې لا تو پک ګرځاوه ؟
هغه پيغلوټې، سره اوس چال او چلند څنګه وو ؟
هغه چې ټول ورته يزيد ، يزيد او شمر شوي
هغه حسين، حسين افغان هغه حسن څنګه وو ؟
هغه د ډزو کنډوونکی غږ لا اوس هم خپور وو؟
هغه د بم او دراکت سوری بدن څنګه وو ؟
هغه د خاورو نه جوړ کلي چې به شنه وو مدام
هغه چې تږی به وو تل، سوی چمن څنګه وو ؟
هغه ختين کور چې په سر به ئې شنيلي ټوکيدل
هغه بيديا، هغه صحرا ، هغه دمن څنګه وو ؟
هغه د تورو جګو غرونو ښاماران ژوندي وو؟
هغه هيبت ، هغه ښکلا ، هغه هسکمن څنګه وو ؟
هغه ياغي مستو سيندونو درته شور درنه کړ؟
هغه اوبه ، هغه څپه ، هغه شکن څنګه وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه له عطرو ډکه، هغه مزه داره خاوره
هغه فردوس، هغه هغه جنت، هغه عدن څنګه وو؟
هغه هوا چې به نغمې د ژوندانه وې پکې
هغه راحت، هغه مستي، هغه چلن څنګه وو؟
هغه نښتري، چنارونه او د ولو ونې
هغه ځيړې، هغه شيشم او نسترن څنګه وو؟
هغه لعلونه، سره ياقوت او زمرد څنګه وو؟
هغه لاله، هغه د شنو دښتو ګلشن څنګه وو؟
هغه د غرو د سر بازان لا الوتل تر اوسه
هغه بلبل، هغه بورا، زاغ او زغن څنګه وو؟
هغه وحشي او ترئيدلي هوسۍ چېرته لاړې؟
هغه زمريانو زړور ليوان، دښمن، دښمن څنګه وو؟
هغه زما زيار کښ ولس په شان ستړي ميرېيان
هغه مرغان، خزندګان، ماهي، مهن څنګه وو؟
څه دي ليذلي چې ګويا ژبه دي ګونګه شوله
ووايه لږ چې د افغان ولس-وطن څنګه وو؟
که دي کوم وخت کې په غلطه هلته مخه وشوه
ورته ووايه چې پرديس زوی ئې غمجن څنګه وو؟

۹۷/۷/۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

قواو زه

وايې چې قو په ژوند کې..........
يو ځلې مينه کوی،
او صرف همدغه مينه ، د هغه ژوند جوړوی

هغه د مرګ له پاره ، ځان رسوی همالته.........
چې ميين شوی پکی........
بی مهابا او بی اختياره ئې قوی او ځوان زړه،
دی درزيدلی، تپيدليو غوړيدلی چاته...

××××××××××

غوارم د قو په شانی، د ګران وطن په غيږ کې
هلته چې ما له ده نه مينه زده کړه
هغه چې ما ورسره مينه کړی؛
هغه چې زړه او د بدن ذرې مې
تل تپيدلي ده ته،
دا خپل ځان ورسوم

۱۹۹۷/۹/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساندې

دلته هر څپک څپک ته ، د جنت ګوته په خوله ده
هلته کم دې يوی لويشت ته ، اووه واړه دوزخونه
د خزان ښکلا ته دلته ، پسرلی په حسرت ګوری
هلته ژمي کې غرق شوي د کلو کلو فصلونه
سره دي غاړه په غاړه رنګ او بوی په مينه دلته
هلته کرکه کې دي نغښتی، سره رنګ دي که بويونه
دلته ځمکه اسمان شنه دي،هوا شنه ده،اوبه شنې دې
هلته سری چينی خوټيږي، اوری سره سره بارانونه
د ماشين تور ښامار دلته نازوي د سارا کاڼي
د انسان په ګوتو لوټ شول هلته سم سمسور باغونه
دلته ژوند دی چې مستی کړي او خوټيږي هر ذره کې
هلته هر څه ته ولاړ دي په قطار قطار مرګونه
د ژړا مفهوم پردی دی، دلته وير له خلکو هير دی
هلته مړه دي احساسات ټول فقط ساندی دي ويرونه
دلته ستر ګې غړوم چې نو مې دا دعا تر ژړه شي:
د افغان له ملکه ورک کړی دغه ستونزی ، عذابونه

۹۵/۱۰/۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه

زما د زړه له سوزه
تول ورځ لمر په اور کې سوزي او خوټېږي پسی
او........
زما د سوو فریاد و له لاسه:
سپوږمۍ او ستوري واړه،
په غم لړلې اوله و همه ډکې شپې راسره ،
ټولې رڼې تیر وي.
زه درنه څه نه غواړم
خو.........
د خپل لمر ، سپوږمۍ او ستورو په خاطر له مانه..
ددغه سوز او ددی شور،
ددی عذاب او دی غم ؛
ټولې ریښې او سر چینې لیری کړه.

۷۹/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیامت

راته بل دی په ګوګل دننه اور
چې مې وسو په لمبو کې کلی کور
هره اوښکه مې سکروټه ده پری سوځم
ورېند شوم ،روڼ جهان مې شو تر پامه تور
دین ،دنیا مې ددوزخ یوه ګوښه ده
په لمبو کې به وی ډوب هم زما ګور
په هجران کې د جانان وطن سوځیږم
ور روان یم هر ساعت په هغه لور
دا زما په وطن جوړ ځنګه قیامت دی
پکې ورک چې دی د سل محشرو شور

۹۷/۱۰/۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

د ژوندون له تناره نه پورته دود یم
دزمان پنجو کې زه یو مات سرود یم
له عدم نه مرور، هستۍ نه ستړی
د اختیار او د اجبار بندی موجود یم
د سجدو داغ مې په سر او پښو نه شته
نه د چا صادق بنده او نه معبود یم
د آسمان په زړه کې ستوری زما تت دی
د دې مځکې په مخ بی سیوري وجود یم
داسی خوب یم چې تعبیر ئې کیدای نه شي
داسی وهم چې له هر زړه نه مردود یم
یم د کرکې له وطن ځینې راغلی
د وفا او محبت د ملک کمبود یم

۹۷/۱۰/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افغان غم

د افغانانو دستر غم له پاره
ددغې لوئې نړۍ ،
زړه لا وړو کی بریښي.
ددوی د ساندو او د کریکو غږ ته ،
د نړیوالو او آسمان غوږونه ،
لا هم کاڼه دي کاڼه.
ددوی د حال او مصیبت لیدو ته
هر څوک وړانده دي ، وړانده.

××××

لکه چې دا وګړي ،
دلته پردي دي پردي ،
لکه چې دغه خاوره ؛
د کومې بلې دنیا
ډیرنا منلی ، کر غیړن سوغات وي.

××××

مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟
مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟
چاته خپل غم وو ایو ؟
څوک به مو چیغې واوري ؟
څوک به مو حال و ویني ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
څوک به مو خپل وګڼي ؟
مو نږه نو چیرته لاړ شو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږه نو چیرته لاړ شو

۹۸/۲/۶

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته موندلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یما په خیر پاچا د آریانا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګدایۍ راکړ
کاش ! دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده ! ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تر مرګه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژرنده

د عـــالــم روزي ددب د غـــاړې حد ده
خو په خپله خواره برخه ئې صرف ګرد ده
خپـــــل قرارئې دی تل نورو ته بخښلی
دا تـــــلاش او د اسخـا ، خاصه دمرد ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوان

له غیرته چې لمبه په نام او ننګ شي
له غروره چې اسمان سره په جنګ شي
د کنګل په څیر او به چې شی له شرمه
چې د پوهې بلې شمعې ته پتنګ شي
چې مجنون شي د وطن د پاکې مینې
چې د جنګ ستری بلا سره په جنګ شي
چې له ظلم او استبداد سره دښمن وي
د انسان له ستر نامه چې په غورځنګ شي
په سرو کې هغه ځوان او پیغله شماره
چې سینګاریې په هنر او په فرهنګ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړ

ما به ویلی درته
«چې که دې پرېښودو وطن ، راسره»
دا د خوږمن زړه شیمه
اودا د دوه سترګو تور ؛
«د زړه کتری به درکوم
او تا به ساتمه زه»
خو زه دروغجن وختم.
د زمانې له لاسه و
او د روزګار غمونو ،
له دې زخمی زړګي نه ؛
تاته څه پری نه ښودل
ټول ئې اوبه اوبه کړ.....
او رانه ئې خام ، خام وخوړ ؛
زه درته پړ وختم ،
او ژوندی مړ پاتی شوم.

۵/ ۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان

په دغه ځمکه باندی

له ډیره وخته دیخوا ،

نه چا کوم بیل ووا ه

اونه د سپارې بریښید ونکي غاښ پری وازمایه ځان

نه د غلی دانه پری ښخه شوله ،

نه کوم نیالګي پکې ریښې وکړلې ،

پرخه پری پری نه وته ؛

ویاله پری تیره نه شوه ؛

نه کوم هرهټ یې مخ ته ،

لپه ورواچوله.

نه پری باران واورید ، او نه پری واوره ویلې ؛

نه د کوم کور د تهداب تیږه پکې کیښنودل شوه ؛

نه تری ګل و بوټی کیده ، اونه هم شنه کبله ،

نه بی ثمره ونه ، نه د غنمو وږی ؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تری ښه بوی و خاته.

نه کوم مرغه پری والوت ،

نه پری بلبل و چغید .

خو

د کنگ غړونه

له هری خوا نه جگ دي

له سپیرو د ښتو ځینې

د خړو کلیو له خوا

آن د کورونو له انگړو څخه ؛

چې تل قبرونه کینی

او انسانان ښخیږی؛

د انسانانو وینی

په سمه ، غرونو ، کاږو بوټو باندی...

د پر خی ، واورې او باران ځایونه ټول ډک کړی

هر چیرته وینه پرته....

هر چیرته وینه اوری....

هر چیرته وینه : بهیږی او بهیږی پسې...

دلته د وینو بوی دی ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د باروتو لوګی،

پر ورېتو شویو غوښو ،

او د بدن پر غوټو شویو ټوټو ...

د ساندو کریکو او ژړا غړونه.

څوک شي نفس ایستلی ؟!

دلته هوا نشته ده ؛

ټوله فضا د انسانانو له روحونو ډکه...

او دغه خاوره ده مدام له ماتمونو ډکه...

۲۰ / ۶ / ۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمصیبت غوغا

هره تیـږه ده سکروټه، ټولو شـــګو نــه خــوړلــن جـــوړ

هــــره ونــه ده شناخته، ټـــولـــــــو پــاڼو نه کفن جـــوړ

دباران څاڅکي هم دلتــه لـــکــــه تنـدر راپـــریـــوځی

ټوله ځمکه خولا پـــــریـــږده ،دی آسمان ورته دښمن جوړ

دهر بوټی په رګـــــوکـــی دشهید ویـــنـــه بهـیـــږی

په هیڅ ځای به پیدا نه شی دژونـــــــدی - مړی بدن جــوړ

دیو لویشتی خـــاوره نشته چـــی خالی بــه وی له خلـکو

پــه هرګام کې یو څـــوک خښ دی،قبر هرچاته ماُ مــن جوړ

دټوپکو تورو خولو کـــــې،دقیـــامـت دشپـیلی غـــږدی

پری هرڅه زیر او زبر شـــول، کنـډوالـو کړ داوطن جـــوړ

مصـیـــبـت دی چـــې غــوغا کړی دافغان ولس په ځمــکه

جنګ ،سیلاب او زلـــزلوکـــړ له دې ملک ځنی مدفن جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردله

هــره مور ده بــوره شــوی هــرې خورنه ورونه ورک دي
ځلمي ورک دي ، پيغلې سپکې،دهر چا قبرونه ورک دي
سور سيلاب دځــوانــو ويــنــو ،ټــول وطن په مخه کړی
ګــردلــه ده دحـــالاتـــو له هـــر چـــاکورونه ورک دي

۹۸/۶/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې نیشې

یو خواته دیار سترګې، بل خوا پیمانې ایښي
دا مې په نصیب کې نن ، څه غبرګې نیشې ایښي

دا دي له حیا ډکې ، هغه هوسونونه
یو خوا مې اوبه د ژوند ، بل خوا یې لمبې ایښي

دا خواږه ستونه کړي ، هغه اشاري په ناز
لاره رانه ورکه ده ، هر خوا مې ایینې ایښي

دا به نظر و څښنم ،وابه ړوم دا په سر
ټولو مې جنون ته دي ډیرې بهانې ایښي

دلته ولوله د عشق ، هلته بیخودی د ژوند
عقل او زړګي ته مې دواړو زولانې ایښي

۱۹۹۸/۷/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې غوغا ترینه د سوو زړونو خیږی
داد ښکلو تور اوربل نه دی نو څه دي ؟

چې په یو نظروژل کوی د سلو
تورې سترګې يې اجل نه دي نو څه دي؟

چې پرهار يې مسيدو ته هوسيږی
داسی شونډې چې درمل نه دي نو څه دي ؟

چې د تن په وينو سره، مدام تپيږي
د جفا د تيغ بسمل نه دی نو څه دي ؟

عاشقان په کې خپل تور بختونه وينئ
دا بلاوی تور کجل نه دي نو څه دي ؟

چې جانان درته په مينه مينه ګوری
دا خبرې که غزل نه دي نو څه دي ؟

چې يې هر څه په رڼا ورځ رانه لوټ کړل
له غمزو دی ډک کتل نه دي نو څه دي ؟

چې د مينې سره ډګر ته ميړني ځي
دا زمري زړونه اتل نه دي نو څه دي

۱۹۹۷/۷/۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیمو په زړه کې

ځم چې انتظار، د شو ګیرو په زړه کـــې وکرم
وصل د جانان به ، د سپیدو په زړه کې وکرم

ستوری به د بخت ،په لیونیو چیغو ویښ کړمه
سوز د نامرادی به ،د تیارو په زړه کې وکرم

شیندی بیخودي چې هرې خواته ولولې د عشق
خپــــل تږی نظر به، د پردو په زړه کې وکرم

مات چې کړم رونق زه د مانی او د آرژنګ د ښار
ستا دناز تصویر به، د لیمو په زړه کې وکرم

وخت ته به زیندی دتا له تورو زلــــفو واچوم
تخـــم د غماز به، د ایرو په زړه کې وکرم

یو خواته مستي د پیمانې بل خوا د یار سترګې
را چې د زړه زنې ، د لمبو په زړه کی وکرم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

چور

د وصال بزم ته راوړې جام د شـــــونډو
داسې ښکاري چې جنت ته انطهور وړې
چې دې خوی ته په حسرت کې ښـــا پـــیری دي
د هـرې یوې زړه ته داغونه د ناسور وړې
چې په هر پل کې د نـــازبـــزغـــــلي کرې
دعـــالـم د زړو نیازونه به ضرور وړې
چې د شونډو غوټۍ وســـپړې خـنـــدا ته
غـــــوړیدلی باغ ته ،ته د ګل تربور وړې
چې ښکاره شې جـــنازوبـــانـــدې د هیلو
د مـــاتم محفل ته یې ته موج د سرور وړې
سترګې جام ،شونډې پیاله ، تن دې ښیښه ده
یو جهان تاکستان زړونه، ته په چور وړې

۱۹۹۸/۷/۱۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته او زه

ستا د مینې تاج په سر ، لکه پاچا یم
خو کچکول مې د دیدن په لاس ، ملنګ یم
چې تصویر ستا د ښکلا مې دی لیمو کې
د بهزاد د پلار استاد ، سیال د آرژنګ یم
که د ژوند د شپو تیارو ته مې ډیوه یې
زه دې هم د پلوشو سوی پتنګ یم
د زلال په څیر ، ته مړو ته ژوند بخښې
خو زه ځانه ته هم د سوی زړګي زنګ یم
ته اسمان یې د هستۍ دې لوی جهان ته
زه بې تانه د نیستۍ یو لوی ګړنګ یم

۱۹۹۸/۷/۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیاره او ستوري

زمونږ پر کلي باندې،

توره تیاره خبره ده

ټول شیان تت دي، څوک څه نه شي لیدای

د تورو وریځو لړۍ

دي هرې خواته تللې ،

کله ناکله لا د ژمي د سیلۍ غږونه ،

زمونږ پر زړونو باندی

نوی واهمه خپره کړي ،

خو دغه توره شپه کې ،

هاغلته لیری د اسمان په ګوټ کې ،

یو سپینکی ستوری ښکاری ؛

له لیری ،لیری نه دی ،

د یو ماشوم په شانې ،

له لا یزاله انرژۍ ځینې ډک ..

چې تل لاس اچوی د مور وینښتو ته...

(c) ketabton.com: The Digital Library

مدام دا هڅه کوی ،

تر څو د لمر شغلو نه ،

یو څه را کش کړي ځانته ،

او د تیارې په لورئې

چې ئې زمونږ پر کلي

تور څادر خپور ساتلی

د سوزیدونکو ...

ځلیدونکو...

څو نیزو په توګه

بې زغرده و غورځوي ؛

او زمونږ کلی خپل نظر ته خلا ص کړی

خو دغه ستوری مونږ نه ،

او رڼا ئې نه د لمر ؛

ډیر زیات ګوښه پروت دی ،

او د تیارې دا سارا ،

ډیره اوږده پرته ده .

* * *

چې ورته ځېر شو مه ښه ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته هیڅ ستوري نه شته ،

څه چې ليدلی وو ما ...

هغه زمونږ د اميدونو يو سراب غوندې وو...

چې د دې شپې په زړه کې...

لا هم ویده دی ویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلېدل شوی زړه

مدام په خوب او ویښه،...
یمه لګیا او یو تصویر کاږمه...
یو بې مثاله تصویر ،
چې د هنر او د خلقت یو لوی شاهکار وګرځي،
چې چا تر اوسه لا ایستلی نه وی:
د نامرادیو ،بد بختیو او غمونو تصویر ،
د ولږې ، فقر ، دژړا او ددردونو تصویر ،
...د بې کوریو تصویر،
د جنازو او دهجرت دبې پایانه بهیر ،
د کړاوونو ،عذابونو او ظلمونو تصویر ،
په تیارو شپو کې د وحشت او ستمونو تصویر........
××××××××
لاس مې ور اوږد کړ چې قلم را واخلم
زما قلم د شهیدانو د جنډو لرګی وو ،
رنګ مې له اوښکو او له وینو څخه ،
او د باروتو له لوګي......
او د لمبو له شرارو نه جوړ وو ؛
ما د نظر په تخته.....
دغه تصویر کاږه لا ....
لا پکې بوخت ومه زه ،
کار مې تمام څه ، چې لا ډېر پاتې وو ،
چې د تصویر په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته یو زړه خړګند شو........
یو را ښکیل شوی ، زبیښل شوی ،
او له درده ډک زړه.

××××××××

چې ورته مې کتل
دا زما خپل تصویر وو ؛
زما دتن ، زما د ځان ،
زما د ګران او وران وطن:
«افغانستان» تصویر وو

۹۸/۷/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرور نیشه

چې د پانې په څیر جګ کوری اسمان ته
د خزان سیلۍ ئې کړي تر پښو لاندې
د غرور او خودخواهي نیشه کې غرقه
بیا به ژاړې نن په کومه خوله چې خاندې

۱۹۹۸/۷/۲۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیتوب

آسمان له ځمکې خفه ،
سپوږمۍ له ستورو ځینې ،
باران د وریځو له تروه تندی نه،
سیند د اوبو له شور او زوره ځینې کوږ ،
پاڼې د څانګو د دارونو له رسیو څوړندې ،
چمن له بوی او له سروره خالي ؛
سارا نه تنبتي لیو نتوب په منډه ،
او به له اوره سره لاس او ګریوان.
تیږې له غره ښوئیږي.......
خاوره له ځمکې تنبتي.......
عقل له مغز سره تربور غوندی دی.
وینه د زړه له لاسه دارې وهي ،
میینان توول دي له یو بل ګیله من ،
ګلان ، بلبل او له بورا زړه تورن .
ساقی له میو او پیالو ځینې موړ ؛
ورونه له خویندو او له میندو بیزار ؛
خپلوان په خپلو کې پردي دي پردي.......

×××××

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې پردیتوب کې دې هر څوک بې وسه ،
د خدای خدائې ناکامه ،
د بنده هڅې سترې ،
له تدبیر لاره ورکه.

××××

نو خندا ژاړي ورته ،
او غم له مستې خندا شین ښکاریږي ،
دې پردیتوب هر څه له هر چا بیل کړل.......

د ۱۹۹۸ نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښيرې (۱)

ستا جنت جنت وطن ته ،زه دوزخ، دوزخ اور غــــوارم
لکه خپله ورانه خونه ، ستا محل هم نسکور غـــــوارم
ورور دې ودراوه ورور ته ، خپل بچې دې په بلار مړ کړ
ستا په کلي لوی شيطانه،تر دې بدلا څه نور غـــــوارم
حضيره دی هره لويشت کړه ،هره تيږه دې شنا خـــتـــه
تاته هم په هر ځپک کې ، ستا بچيو ته ګور غــــوارم
زما په پاکه خاوره راغلل ، ستا ناولی راکـــتـــونـــه
ستا په خپل ناولي بڼ زه ، د محشر شر او شور غوارم
د فساد په نيلي سپوره ،د ګــناه د ملک بــــــاداره
ستا د کبر خونی غاښ ته د افــــغان د مټ زور غوارم
چې آزار ئې چا اخيستی ، ورته اور په لمن پروت دی
ستا د خپل تر بور په شانی ، تاته هم دا پيغور غوارم
دافغان د پګړی ولونه ، هر غـــــــليم ته زولانې دی
انتقام کی ئې د وينو دغه دار درتــــه خـــــپور غوارم

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(۱)دا ښيری بيل کلينتن ته زمونږ په وطن د هغه د راکتی حملی له درده ليکل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوڅیو حسرت

ستا په تورو زلفو کې سپین ولګید
یا په خړو وریځو کې بریښنا شوله؟
دا د تور تمونو څادر څیری شو
یا خپره د لمر د څرک رڼا شوله؟
دا خپلې ځوانۍ ته دې لوګی وکړ
یا لمبه زما د زړه دنیا شوله؟
څنې دې قودې، قودې کوڅې نه شوې
ماته مې د ښکلو هیلو ملا شوله
مینه مې په خپل اورکې پخه شوله
پریږده چې رسوا شي چې رسوا شوله
ستا د ویښتو هرتار او هر خم او پیچ
ماته د ژوندون ښکلې دیبا شوله
تل دې پسرلی د تن تازه وا وسه
پورته مې له زړه د غه دعا شوله

۱۹۹۸/۱۱/۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

څــومــره چــې ده لــويــه د تــو بې ګناه
هــو مــره ده خــوږه د پــيــمــانــې ګــنــاه
دغــه پــښــتــون ســر د تيټيدو نه دی
نــه مــې ده پــيــرزو پرې د سجدې ګناه
هــغــه د مــنــصور غوندی رسوا نه ده
ورکــه شــه نــا ولــې د پــردې ګــنــاه
مــيــنــه کــې دي دواړه جــهــانونه پټ
ځــکه ده خــوږه د يــارانــې ګــنــــاه
ســو زی چې پتنګ ځان په لمبه د عشق
څــه ده پــه دې مــنــځ کې د ډيوې ګناه
وچ لــغړ اغــزی تــه هــرڅوک بد وائې
پــتــه ده د ګــل او د غــونــچــې ګــنــاه
لــمــر ئــې پــه ځــيــنــدی د مکر وواژه
نــه ده د بــخــښــلــو د تــيــارې ګــنــاه
ای چــې پــه نامه کې دې انس موج وهي
چــا کــړه درکــې ځــای دا د کينې ګناه
هر يوه ته ئــې تــوره د مــذهــب ورکــړه
څــومــره ده درنــه د زمــانــې ګــنــاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

را چې نور د کفر ثواب وګټو
بس ده د ایمان او د کعبې ګناه
وزغمه زمریه نا کړدې د دهر
وانه خلې په غاړه د ګیلې ګناه

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانۍ ښځې ته

د ګناه په وحشي غېږ کې
لکه شنه پاڼه رپېږې
د شهوت د زمری مخ کې
د هوسۍ غوندې ترئېږې
د هوس په ظالم لاس کې
بازيچې په څېرلوبېږې
د قوت او زور پنجو کې
ګل غوټۍ غوندې رژېږې
خوشحالۍ ته دزړه دارو
ته چورلېږې او ګډېږې
د خپل لوټ عزت په مړي
زار ژړېږې او سوځېږې
د دنيا په تور بازار کې
لکه وينځه ئې خرڅېږې
د رواج او رسم بند کې
پېغلتوب کې لا ورستېږې
د روزګار د سېلۍ مخ ته
لکه شنه نوده ماتېږې
د ژوندون د پېټۍ لاندې
د بسمل په څېر تپېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دنیا ختلی لمر دی
ته تیاروشپو کې اوسیږې
لږ دې حال ته نظروکړه
لا به کله راو ینسیږې
له دی ژونده مرګ بهتر دی
ته په دې هم نه پوهیږې
د بدلون فکر پیدا کړه
پرې له دې حاله خلاصیږې
په تدبیر او په همت خپل
د آسمان بام ته رسیږې
پاڅه پاڅه وخت روان دی
ته لا- بیرته پاتی کیږې

۱۹۹۸/۷/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ، شنه ، سپین

کله چې هر څه سره وو
که هر څه سره ښکاریده ..
نو د پوښتنې ځای هیڅ پاتې نه وو

خو چې د شنو دوران شو
بیا هم شنیلی او پاڼې
چې له پسرلي تر مني
همیشه شنې بریښیدې
د شنو په نوي پسرلي کې
لا هم.......
هاغسې سري ښکاريږي
خو ولې ؟
اوس چې د سپینو وخت دی
نو د مالو چو او د واورو رنګ هم
د پخوانیو سرو د وخت په شانی
په وینو سره ښکاريږی ؟

۲۵/۱۹۹۸/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیځ نښته

د بخدي لوړو برجوکې
سره او شنه تو غونه نشته
د دې ښار ګنهو کوڅو کې
د ژوندون شورونه نشته
دیما د لاس ګوربت ته
د پرواز وزرونه نشته
د آرین په نغري کې
دزردشت اورونه نشته
د تیاروخدای باچاهی کړی
میترائي فکرونه نشته
د ویدا افسانه ګونګه
د نیسانازونه نشته
د غاټولو بوټي سوي
د هوما ګلونه نشته
د مستی بزمونه غلي
د سوما جامونه نشته
په کردار، ګفتار، پندار کې
د نیکو خویونه نشته
د باګرام په معبده کې
داوشاس رقصونه نشته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوشان لوی مدنیت هیر
د فرهنګ ویاړونه نشته
د ضحاک د ښامار غاښ ته
د کاوه زواکونه نشته
ایمل خان ـ دریا خان لاړل
د خوشحال ننګونه نشته
په ایلبند او سردرو کې
د شپنو غږونه نشته
آمو ژاړي آباسین ته
چې اتل میړونه نشته
د پامیر په زړه کې اوردی
پکې سره لالونه نشته
هر څه مړه دی هرې خواته
د پاڅون سوچونه نشته
د کاغانو بازار تود دی
د بلبل غږونه نشته
د ګیدړو په دوران کې
د زمرو وختونه نشته

۱۹۹۹/۴/۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ ته

تــه د طــهــورو پـه خيالونو کې مست

ته د غلمانو په خـوبـونـو کې مست

ته د حورانو د نــازونــو نــيــشـئه

تــه د کــوثــرو په موجونو کې مست

تــه د جـنــت د بــاغ او ګل لــيونی

تــه د عــقــبا پـــه لذتونو کې مست

تــه پـه ثــواب پسی سرتوره ملنګ

تــه بــه تـوبو اوتکبيرونو کې مست

تــه د ازل پــه لاس جــوړ شوی غلام

تــه د پــرديــو پــه دامونو کې مست

تــه د تــقــدير ځنځير په غاړه ګرځې

تـه د قـسمت پـه تـالابونو کې مست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د معروف او منکر چیغې وهې

ته په ګناه او عذابونو کې مست

ته دې وهه د عقل لا فې شیخه

د جهل پلارئې په وهمونو کې مست

ته به زمري ته سمه لار څه ښئې ؟

ئې په ګمراهو تدبیرونو کې مست

۱۹۹۸/۱۲/۲۸

د ژړا ملګري

زه خپلو يادونو سره ژاړمه
ځکه فريادونو سره ژاړمه
اوښکې مې شوکارې لګوي په مخ
خود به له سوزونو سره ژاړمه
خپلو ته مې هم چې ډير پردي ښکاري
زه داسې غمونو سره ژاړمه
زړه ئې کړ سوری راته ،ځيګر ويلې
دغسې دردونو سره ژاړمه
کريکه مې د سوز ،د بريښنا منډه ده
مستو توفانون سره ژاړمه
نخښه د کوم ټپ مي په صورت نشته
پټو پرهرونو سره ژاړمه
تښتي مې له روح نه د دوزخ لمبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

دا اسی عذابونو سره ژاړمه

وبه چوی که تیږي ته ئي ووایم

زه د زړه حالونو سره ژاړمه

هر بند کې ئي موج وهي دزړه وینې

تل چې مې شعرونو سره ژاړمه

خوله کې د غربت ددیو پریوتی یم

ډیرو حسرتونو سره ژاړمه

وای چې د وطن ددنگو غرو زمری

سوو امیدونو سره ژاړمه

۱۹۹۹/۴/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل وسو

کابل وسو ،نازولی کابل وسو
د وطن د مور دا ښکلی کاکل وسو
چې اغزي وو د پردو د بدو سترګو
د افغان د پګړۍ سرکې ،سور ګل وسو
د عطرونو پرځای خیږي تري لو خړي
غاټول وسو ،ګلاب وسو ، سنبل وسو
د غرور تندی ئې مات شو سترګې تتې
د مکار خزان له لاسه بلبل وسو
چې له موټې ئې قوی سوک وو جوړ شوی
نامردیو ئې ټول توان تحمل وسو
چې راټول وو پری خواره و اره وګړي
د نا اهلو اولاد و تغافل وسو
سر ببر، ټټر شوکارې، مخ شکیدلی
دې حالت ته ئې پردی وو که خپل وسو
بشري تاریخ پری سوی لوغړن شو
بې تاریخو چې لرغونی کابل وسو
چې لوګی ئې وای ښکلا ته ای زمریه
چا لمبه کړ په نظر ،په منګل وسو

۱۹۹/۴/۲

وران کابل

کابل وران شو، په لمبو کې جلبل وسو
د وطن د میړنیو اتل وسو
چې عشرت ته ئې حسرت کې سوځیدل ټول
ددې غرونو شنه لمن او ګوګل وسو
لودن ورک شو له هر چا نه، زمان ورک شو
نن لمبه شو په لمبو کې، ازل وسو
مرګ یاغی شو، خپل پردي ورځنې ورک دي
عزرائیل ئې کړ ستي او اجل وسو
چې وو تړی تل د سولې - پخلائینې
کړکې وران کړ په جنګونو، جدل وسو
هیڅ زړه سوی او صرفه چا ورته ونه کړه
په جامه د کاروانې کې، تورغل وسو
ټول بدن مې شو لمبه لمبه پرې سوزي
د زړه تل کې مې بل اور د بدل وسو
د ګربت دا ځاله ورانه، بچي ئې وریت شول
د زمرو د استوګنې بورجل وسو

۱۹۹۹/۴/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدله زمانه

ورکې د ژوندون خوږې نغمې شولې
جګې د سماع او وعظ نارې شولې

دروند ځادر د مرګ دی په دې مینه پروت
هر خواته قبرونه وحضیرې شولې

هر چېرته ده ګرمه دلمبو قصه
هر ځه پرې لوخړې او ایرې شولې

دلته اوس سودا د مرګ او ژوبلې ده
نوی ئې دلال او معاملې شولې

چېرته چې ښکالو باندې بندیز لګي
غلې پرې نغمې او ترانې شولې

غېږه کې زمري نه ګید ړوکټه
ځکه ،اوس بدلې زمانې شولې

چېرته خفاشان چې پاچاهي کوي
ورکې ترې رڼا او سپیدې شولې

هر چڼې ساقي شو د رضوان د جام
هیری ورنه سوال او وظیفې شولې

ټول وینې خواره کړل د طهور طمعې
سور پکې جهاد او سرې سجدې شولې

خوب او خیال د حورو او غلمانو دی
ګرمې د جنت.دوزخ قصې شولې

تور جلاد هم سپینې جامې واغوستې
حکم ئې قصلص او یا دورې شولې

بس مرداري ګیری،غوړې ځڼې دي
ورکې دافغان جګې شملې شولې

سر نشته وسرور نشته،سالار نشته
ستر ګې د غیرت ټولې وړندې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غیرت څریکې

«چې له ګرده د پښنو ئې، پس له مرګه هم آمـــان غــوښت»
د هغه خوشحال په قبر ، ښکاري اوس د پردو پلونه»
د «میر ویس» ټول ارمانونه،نن د شرم ډنډ کې ډوب شــول
د وطن د مور په وږنو ،بیا ګرګین ښخ کړل غاښونه
د « احمد» غیرت او برم ، بی ننګیو کې ورک ښـــکـــاري
د نا اهل اولاد له لاسه ، وری د سیالو پیغورونه
په هر ځای کې ښخې ښکاري ،د تورتم خوني منــګولـــې
په تیارو کې دي لارورکی «روښاني» عالي فکرونه
د « ملالې» دروند پړونی ، بې ستریو ته پـــرده شـــوه
د «نازو » په نامه خاندي ، د بازار هر جائې نجونه
«مسجدي» دی که «ملا» دی، د مسجد له نـــامــه تښتي
په کلدار او ریال خرڅ شول ،هم مذهب ،هم ایمانونه
«ابا سین»«آمو »ته ژاړي، د «هلمند » اوښکې شوې وچې
چې اوبو په ځای ئې زړو کې ، د سرو وینو دي موجونه
«هندو کش» په سپینه ږیره ،ر نې اوښکې دی بهیـــږي
چې په تور بازار ئې خرڅ شول ، ټول د سرو زرو کانونه
د هغو د غیرت څریکې ،نورې غـــــلـــې او ویدې دي
چې په ټیټو سترګو ئې وڅښل د پردو د جام بنګونه
د افغان ستره ټبره ، سترګې وغــوړوه پـــاڅـــه !
ستا وطن ته دي نیغ شوي د نیستی ترخه ګواښونه
ننګ دې څه شو نوم دې څه شو ؟عزت څه او پت دې څه شو ؟
د «اکبر» له ګوره خیږي ، داسې چیغې فریادونه
د پلرو د تورې بریښ لاړ ،اسارت په زنګ کې ورک شو
د خپل ورور په زړه دې تش کړل ،د پردیو تو پکونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پردیو تر لاس لاندې ، نه عزت شته او نه پـــــت شته
دي دنیا کې تل سرلوړي ، ټول خپلواکه ملتونه
سر هغه دی چې شو پورته ،مټ هغه چې وښـــوريـــږي
تل ژوندي هغه ځلمي دي ، چې آزاد ئې کړل ځانونه

ځه زمریه تری لوګی شه ،چې نظر ئې نه شي توره
چا چې غوڅ کړل په میړانه ، د پردو سر او لاسونه

۱۹۹۹/۵/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلنه

ځي چې له وطن نه رنګ په رنــــګ غمونـــه وکرو
څه چې مو کرلی دی هغه فصلونه وریبو

پاکې ارادې او نیکې هیلې که سر خـــوره شوې
ځې چې د ناولو سر خورو ، سرونه وریبو

کله د چا لاس، کله پښه او کـــله سـر غـــوڅ دی
دې د ژوند لو ګرو نه خوني لاسونه وریبو

هر یو د خپل پلار او د نیکونو دعـــا ګـــویه کړو
ځي د کفن کشو ددوران ، وختونه وریبو

هر څوک وائې څه په ما ئې څه؟ مـــا هر څه کړي دي
ځان نه را تاو کړي ، دا غلط خیالونه وریبو

څو پوری به خپلو کې د جنـــــګ شر م ته غاړه ږدو
ځي چې ټول وطن نه ،د نفاق تخمونه وریبو

څومره بې ننګي ده چـــې د بل دلاس آله واوســو
خپل لاسونه یو کړو ، دا پردي زواکونه وریبو

څو چې سوارې ئې شې نیزې تیري کوونـــکو ته
دوی چې دي کرلي ، دا اغزن ګلونه وریبو

دې و حشت ته غلی کښیناستل پخپـلـــه جرم دی
ځي چې د عمل د لا س او پښو بندونه وریبو

قبر د شهید به کړو سنګر او شناخته ئې سپر ځانته
تورو او نیزو ته به دا ټول توغونه وریبو

در س به د عبرت ورڅخه واخـلـو مستقبل ژوند ته
ځمکې د ماضي نه به کره درسونه وریبو

دغه د تاریخ د آزموینې نوی دور دی
پا څیږئ زمرو چې د بري خوندونه وریبو

۱۹۹۹/۵/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د شعرونو يوه مجموعه چې نوم مې ورته« د لمبو کلی» ايښی وو ،د کابل له دولتي مطبعې او يو شمير نورو کتابونو سره يو ځای د مجاهدينو به لاسو وسوځيده ،دا شعر په همدې مناسبت ليکل شوی دی.اوس چې د نومو ړې مجموعې شعرونه راسره نشته او له وطن نه هم «د لمبو کلی» جوړ دی نو دا مجموعه مې هم داسې وتومو له.

د لمبو کلی

وسو په لمبو کې د لمبو کلی　　　دا د ښکلو هيلو او اسرو کلی
هره خښته ئې زما توته د زړه　　　خته ئې په وينو وه لمده د زړه
وه هوائې مسته ولوله د زړه　　　دا مې وو د روح د اوسيدو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته اوسيدل مې اميدونه ټول　　　هلته غوړيدل مې ارمانونه ټول
هلته نڅيدل مې هوسونه ټول　　　دا زما د ټولو انديښنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هلته جذبې مې د ځوانۍ پټې　　　هلته انګازې مې دياری پټې
هلته مې د زړه بې قراری پټې　　　دا مې وو د مستو ولولو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته احساسات ټول خوټيدل زما　　　هلته ټول رازونه ښکاريدل زما
هلته ټول غمونه بليدل زما　　　دا مې د ښاديو او غمو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هره پوله ئې حد وو د غمو زما　　　هر پټی ئې کښت د ترانو زما
هر بوټی ئې ځاله د آرزو زما　　　دا مې د شنيليو او ورشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی
هر انګړ کې جوش وو د ژوندون غلی　　　هر کور کې جنون وو د هامون غلی
هره خونه کې ئې نن، سبا ، پرون غلی　　　دا مې وو د غلو تو فانو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لمبو کلی

اسدالله زمری

هر خوا ته ژوندۍ وې د پاڅون هڅې   هر خوا غرېدلې د لټون هڅې
هر شی کې تودې وې د بدلون هڅې   دا مې وو د ځوانو تلوسو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

هلته کلمې لکه سکروټې وې   هلته ارادې تر پولاد کلکې وې
هلته پیمانونه ټولې ګټې وې   داو و د زیارکښو پرګنو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

دا کلی وو جوړ مې له شعرونو نه   ښکلو څلوریځو غزلونو نه
جوړ وو له روانو سیلاوونو نه   دا مې د احساس د پلوشو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

بل پرې مجاهدو سره اورونه کړل   جګ ئې ورته زړه نه تور دودونه کړل
خاورې او ایرې ئې سره لالونه کړل   جوړ ترې شو د ورانو کنډوالو کلی
وسو په لمبو کې د لمبو کلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سم اټکل

زه دې يم شاعر او تــــه غـــزل زما
ته مې تــلوســه او تــــه تکــل زما
بار د ژوند په ولــو ســر ګـرځـانــه تل
زه يم مسافر، تــه ســـر منــزل زمـــا
هر خوا مې کوهې او ګــړنګونه دي
ته د کربليچنو لارو مـــــل زمـــــا
زه بندي د غم د تـــورتمونــــو يـــم
ته دغو تيارو کې ئــې مشــعل زمـــا
زه د ناهيليو د کــوهـــــی يـــو سف
ته مې ئې نجات او تـــه اجــل زمـــا
دې ترخو يادونو کــې چې پـــائـمـه
ته مې ئې خواږه او تـــه عســل زمـــا
زړه خو دې به يو ځــل رانـــه وړی دی
راشه يو ځل بيا ،ډک کړه ګــو ګل زما
ته به مې د ژوند د پائښت ستوری شې
سم مـــې وو بس دغـــه يـــو اټکل زما

۱۹۹۹/۵/۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې زمرۍ

هغه د حسن ښاپیرۍ ده ، د ښکـــلا فرښته
له حیـــا ډکه شنه غوټۍ ده ، د وفا فرشته

هره اداء ئې د نظر ، په زړه خوښۍ راولـــي
د شنـــه چمن مسته هوسۍ ده د حیا فرشته

په ترنم کې د غږ ،روح ته ،زندګي ورکـــوي
د مـــو سیقي د ملک شهۍ ده ، د رڼا فرشته

د تن له عطرو ئې وږمه د پسرلي اخـــلي ساه
تـــړلی کان د خوشبوئۍ ده ، د بقا فرشته

هره غمزه ئی ددو سترګو ،یو زر غشـــی ولی
د شنه اسمان سخته ږلۍ ده د بریښنا فرشته

ځمکه ـاسمان ئې د ښکلا د جلوو لـمر نیولی
د ټـــولو حورو شهزادګۍ ده، ددنیا فرشته

زمریه پام چې د هوس په دام ئـــې کینوځې
د پښتـــنې مینې زمرۍ ده،او زما فرشته

۱۹۹۹/۵/۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

عرش

مینه ژوند کې د انسان ، یــــو خزانه ده
دا د ټولو زیــورونو دُردانـــــه ده
د احساس او عاطفې د اسمان عرش دی
د خوښـــــیو او غـــمــــونو تازیانه ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاله اور

مينه څه ده ؟د ژوندون د کـــاله اور ده
بې له مينې د انسان زړه سوی سکور ده
يا د اور او د کـــنګل يوه ټوټـه ده
يا د تورو تيارو تل کې يو زوړ ګور ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

مینه حسن ده ، وفا ده او ښکلا ده
مینه شور د زندګي ده او رڼا ده
د غرور او دغیرت د تاج الماس دی
مینه نن، مینه پرون، مینه سبا ده

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه ګل ده ، په ګــلــزار د سړیتوب
مینه لــمر ده په سهـــار د سړیتوب
مېنه ګنج ده چې بها ئې موندہ نه شي
نه خرڅیږي په بـــازار د ســـړیتوب

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوبو تصویر

ته لکه غوټۍ د حـیا شنـو پاڼو کې پټه ښه
زه د تا په عشق کې لکه ګل غوندې رسوا خوشحال

ته زما دزړه صدف کې، ښکلې مرغلره ئې
زه دې په بازار د محبت کې په سودا خوشحال

ته بله ډیوه ، د شیشې منځ کې تل رڼه واوسې
زه لکه پتنګ دې په طواف او په رڼا خوشحال

ته پښتنه ناوې ، د عفت شالوکې پټه ئې
زه لکه ماشوم دې د دیدار په تمنا خوشحال

ته د اسمان ستوری، رسیدل در ته مهال بریښي
زه ورک مسافر ،دې په جلوو او په ځلا خوشحال

ته لکه ایمان مې ، د وجود په ذروبره ئې
زه د عشق عاصي دې په وعده دنن سبا خوشحال

ته ئې د اوبو تصویر ، چې لاس دروړلی نه شمه
زه دوصال تږی ،په سراب یم د سارا خوشحال

ته لکه هوسۍ د ترئیدلو او ښکلا مثال
زه لکه زمری دې د خرام په تماشا خوشحال

۱۹۹۹/۶/۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټون

زه به وای مجنون که می لیلا چیرته مونـــدلې وای
یا می د جنون سیاله سارا چیرته موندلې وای
زه به د یـــما په خیر پـــاچـــا د آریـــانـــا ومه
جام ته مې د مینې که سوما چیرته موندلې وای
وخته چې په غاړه تا کچکول د ګـــدایۍ راکـــړ
کاش !دې کوږ قامت ته مې امسا چیرته موندلې وای
ژونده !ته به وریت وی د حسرت په تناره کې اوس
سوز ته د ارمان مې که ژړا چیرته موندلې وای
زه به د رسره ومه تـــرمـــرګـــه د زمري بخته
تاکې مې که څه لویه خطا چیرته موندلې وای

۱۹۹۸/۳/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اندیښنو لړی

شپه دې د زلفو سلسلو اوږده کړه
که ما په دې ښکلو قصو اوږده کړه
شم له دې نیم نفس ژوندون نه لوګی
چې ستا ارزو ئې په کلو اوږده کړه
یوه غمزه وه ،د بڼو له شانه
چې ئې لړۍ د اندیښنو اوږده کړه
کومې اداء ته دې قیامت وو ایم؟
ورځ خو د مخ ، په پلوشو اوږده کړه
نه مړیدم دې ،په دیدن باندې زه
چې مې خبره په ورو ورو اوږده کړه
زمریه !سترګې له دنیا نه پور کړه
لحظه د وصل په کتو اوږده کړه !

۱۹۹۹/۶/۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مراد څرک

له حسده لیونی شم ائینې ته
چې نیولی ئې په غیږکې ستا تصویر دی
حسنه تا دا شور ما شور په دنیا جوړ کړ؟
که شکولی مې مجنون عشق ځنځیر دی
نظر څنګه لار پیدا کړي ستا لیمو ته؟
چې مد هوشه دې د مح رڼا ته ځیر دی
دا د مشکو قافله په دې لار راغله؟
که خرام کې چیرته بیا زما نخچیر دی؟!
چې په هر قدم کې ، سل ځایه لګیږي
دا زما په تندی لیک، څنګه تقدیر دی؟
د مرام په غره به، څرک د مراد وشي
هسې نه چې بې پایانه دا شوګیر دی

۱۹۹۹/۶/۲۵

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library